

عنوان مقاله:

سنجش عدالت ترمیمی به عنوان مفهومی نو ظهور در جامعه شناسی حقوقی با تاکید بر سرمایه فرهنگی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی جامعه شناسی و علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد عباس زاده - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه تبریز

محمد باقر علیزاده اقدم - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه تبریز

نیر محمد پور - کارشناس ارشد جامعه شناسی

خلاصه مقاله:

عدالت ترمیمی یک رویکرد نو ظهور در سیستم قضایی است که برای پوشش دادن به برخی نقایص موجود در سیستم قضایی حاکم در عصر جدید مطرح گردیده است در این رویکرد که همواره به اشکال مختلف همچون نشستهای بزه جدید - بزهکار نشستهای گروهی خانوادگی و مواردی مانند آن به اجرا درمی آید تلاش میشود که به ایجاد احساس گناه و مسئولیت در بزهکار اقدام نموده و خسارت وارد آمده بر جامعه محلی به شکل توافقی جبران گردد تحقیق حاضر به بررسی میزان گرایش زندانیان به اعمال عدالت ترمیمی و تأثیر سرمایه فرهنگی را به عنوان یکی از عوامل موثر بر آن مورد مطالعه قرار داده است روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش پیمایشی بوده و ابزار اندازه گیری پرسشنامه بسته پاسخ می باشد جامعه آماری مورد مطالعه زندانیان مرد شهر تبریز است که از بین آنها 333 نفر براساس فرمول کوکران و به روش نمونه گیری تصادفی ساده به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند داده های بدست آمده از این تحقیق با استفاده از نرم افزار SPSS16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند نتایج بدست آمده نشان میدهد که میزان گرایش زندانیان به اعمال عدالت ترمیمی در حد متوسط به بالا بوده و توان متغیرهای مستقل مورد استفاده در تبیین واریانس متغیر وابسته 16 درصد بوده است

کلمات کلیدی:

عدالت ترمیمی ، سرمایه فرهنگی ، بعدعینی ، بعدذهنی ، بعدنهادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/391631>

